Gurbetçi İşçi Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 359
Fiyat 25 YKr. Kasım 2008

İnsanca bir yaşam, insanca çalışma koşulları ve insanca barınmak için

Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde örgütlenelim!

Sağlıklı barınma koşulları istiyoruz!

Aşağıdaki haber 3 Temmuz 2008 tarihinde ntvmsnbc.com sitesinden alınmıştır...

Haberde Tuzla Kaymakamı'nın Meclis Tuzla Komisyonu'nda yaptığı konuşma yer alıyor...

Bu görüşmenin sonucunda işçilere lojman kurulması yönünde bir sonuç çıkıyor...

Tuzla Kaymakamı Fahri KESER konuşmasına şu söz-lerle başlıyor...

"İşçi barınma yerlerinde 40 metre karelik alanda 20 kişi yatıyor. Mekân eski bir depo veya affedersiniz ahır. Tuzla'nın köy olduğu dönemlerde ahır olarak kullanılmış yerler, şimdi bu kişilere mekân olarak veriliyor. Tuvalet ya hiç yok, ya da sadece bir tane. O da yasal olmayan şekilde sonradan yapılmış. Şifon sistemi yok. Lavabo yok. Sıcak suyu düşünmek bile abes. Banyo hiç yok. Eski ranzalar ve vıcık vıcık yataklar. Bunları ben tespit ettim. Tuzla'da bir yakınının yanında kalmayan herkes buralarda kalıyor. Bunlara bekâr evi mi bekâr hangarı mı demek lazım? Onu da karar verebilmiş değilim. Bunların derhal kapatılması gerektiğini düşündük ama kapattığımız zaman bir sorun olacak. Kaldıkları yerler insan yaşamına uygun değil. Buralarda işçilerden alınan kiralar da çok yüksek. Hangar olarak nitelendirilen bu yerlerin sahibi aylık 20 işçiden 1400 YTL kira alıyorlar. Kişi başına ortalama 70 YTL...

Komisyon Başkanı AK Parti İstanbul Milletvekili Mehmet Domaç'ın, "Kaç kişi var böyle? Sorusu üzerine Fahri Keser, "2 binin üzerindeki kişi böyle yerlerde kalıyor. Bunların büyük bir kısmını gezdim. Komisyon oluşturdum. Komisyon çalışmaları hala sürüyor dedi.

Normalde böyle yerlerin kiraya verilemeyeceğini, ama kendisinin vergi dairesi elemanlarına, Vatandaş beyanına göre ceza kestirdiğini ifade eden Keser, "Aksi takdirde orayı kapatmam ve işçileri de boşaltmam lazım. O zaman da Nerede kalacağız" diyc benim yakama yapışacaklar diye konuştu.

Takipçisi olacağız!

Bu sözlerin üzerinden aylar geçti... ancak ne kaymakamlığın ne belediyenin ne de patronların bu konuda bir girişimi oldu. Tuzla tersanelerindeki bekâr işçilerin yaşam koşulları basına yansıdığında bu sorunun çözümü için sözde toplantılar yapanlar, denetimler yapanlar; bekâr evlerine "ahır" diyenler şimdi nerede? Bu konuda attıkları tek bir adım bile yok. Bizler halen tersaneler cehenneminde ağır koşullarda çalışıp, oldukça yüksek fiyatlarla aynı evlerde kalıyoruz. Ancak bugüne kadar verilmiş tüm sözleri unutmuş değiliz. Evlerimize gelip denetleme yapanlar, kaldığımız yerlerin "ahır"dan beter olduğunu söyleyenler verdikleri sözü tutmalıdırlar. Ancak biz işçiler çoğu zaman bunların söz verip tutmadığını biliriz. Yıllardır hep aynı şeyleri gördük. Bu düzen böyleymiş dediler. Bu düzeni kuranlar tepkilerimizden kurtulmak için böyle sözler verip bizi yatıştırıyorlar. Ancak "böyle gelmiş böyle devam eder" demeyeceğiz. Sağlıklı, nitelikli ve ücretsiz barınma hakkı için mücadele edeceğiz. Bizi hayvan yerine koyup ahırlarını yüksek fiyatlarla kiralayanlara, buna göz yuman mülki idare amirliklerine ve bizleri çalıştırıp lüks gemileri milyon dolarlarla satarak nasıl yaşadığımızı umursamayanlara karşı sesi-mizi çıkaracağız.

***Tersane İşçileri Birliği Bekarevleri Komitesi Temsilciler Kurulu**'nda birleşerek gerçek gücümüzü göstereceğiz. Çünkü bizler örgütlenmeden, mücadele etmeden hiçbir hakkın kazanılamayacağını biliyoruz.*

—Sağlıklı ve nitelikli barınma hakkı istiyoruz!

Bölgedeki sorunların çözümü için önerilerde de bulunan Keser, kazaları azaltmanın birinci yolunun eğitim, diğerinin ise işçinin dinlenmiş bir kafayla çalışmaya başlaması olduğunu bildirdi.

"Dinlenmiş kafa, rahat ortamda sağlanır. Rahat ortam, insanca yaşamanın asgari şartlarının sağlandığı ortamdır diyen Tuzla Kaymakamı Fahri Keser, tersaneler sorununun sadece işçi ölümlerinden ibaret olmadığını söyledi.

Keser, Tuzla'nın ova ve dağlarının tersanelerle dolduğunu dile getirerek, "Gürültü kirliliği hat safhada. Binlerce Vatandaş dilekçeyle durumu protesto etmektedir" dedi.

Milletvekillerinin, "Vatandaş şikâyetlerinin taciz ve sarkıntılık gibi nedenlerden mi kaynaklanıyor? Sorusuna Keser, "Elverişsiz şartlarda yaşayan işçilerin tabii ihtiyaçlarını giderme biçimleri çevre halkını rahatsız etmektedir. Tuvalet yok, dışarılarda bir yerlerde ihtiyaç gideriyorlar veya yakın bir yerdeki camiye, okula gidip gelirken çıplak gidip geliyorlar. Çevre "Bu görüntülere dayanamıyoruz, rahatsız oluyoruz" diyor karşılığını verdi.

Tuzla Kaymakamı Fahri Keser, TOKİ' YE görev verilerek işçi yurtları yaptırılması gerektiğini belirterek, şöyle devam etti:

"Konut yaptırılması durumunda buralar kurtarılmış bölgeler olacak, Bir sorunu çözelim derken yeni sorunlar yaratılacaktır. İşçi yurtları yapılmalı ve bunun işletilmesi Yurt-Kur'a verilmeli. Her tersaneye bir yurt" sloganıyla, finansman temini cihetine gidilmeli. Buna tersaneler hazır. Hazine ve Belediyeler de arsa temininde kolaylık sağlamalı.

Tuzla Belediye Başkanı Mehmet Demirci ise Tuzla'da yoğun bir iş kapasitesinin olduğunu, bu nedenle istenmeyen olayların olduğunu anlattı. İşçilerin barınma sorunlarının ilçe Belediyesinin imkânlarıyla karşılamanın mümkün olmadığını ifade eden Demirci "ye Komisyon Başkanı Domaç , "Bunların yüzde 10"unu siz yapacaksınız. Burada komisyona söz verip gideceksiniz dedi.

"Arsa konusunda söz verebilirim diyen Demirci'ye Domaç, "Demiri de verirsin, diğer altyapılarını da yaparsın karşılığını verdi. Domaç, barınma yeri yapımı için süper bir otelden değil, 6 bin metre karelik bir alandan bahsedildiğini ifade ederek, Demirci'den arsa konusunda komisyon üyelerine söz vermesini istedi.

Tuzla Kaymakamı Fahri Keser'in "İşletimi de önemli demesi üzerine CHP İstanbul Milletvekili Bayram Meral, "Binayı yap, işleten bulunur. Olmadı Emniyete veririz diye konuştu. Diğer milletvekillerinin de araya girmesiyle Mehmet Demirci'den arsa için söz alındı. *(ntvmsnbc.com'dan alınmıştır...)*

İÇMELER KÖLE PAZARI KALDIRILSIN!

Herkese iş tüm çalışanlara iş güvencesi!

21. yüzyılda bir köle pazarı ararsanız öyle çok uzaklara gitmeye gerek yok. Tuzla İçmeler Meydanı'na geldiniz mi onlarca işçinin köle pazarında iş beklediğini görürsünüz. Sabahın köründe birçok gurbetçi işçi iş bulabilmek umuduyla İçmeler Meydanı'na akıyor. Bazen akşama kadar bekler, iş bulamaz. Bazen kısa süreli işler bulur. Herhangi bir taşeron gelir aralarından birkaç kişiyi karpuz seçer gibi seçerek işe götürür. Ya açığa ya da tersaneye. Önce ücret pazarlığı yapar, en ucuza kim çalışırsa onu götürür. Sigorta yok. Herhangi bir hak yok. Bazen onları işe götüren taşeron iş bittikten sonra ortalıktan kaybolur, ücretlerini bile ödemez. Bazen tersane işi bulamaz, ne iş bulursa onu yapar. Hamallık, inşaat işçiliği vb. işleri yapar.

Evet, bu görüntüler 21. yüzyılın İstanbul'unda yaşanıyor. İşçilerle ilgili yazılmış kitaplar, 300 yıl önceki yani ortaçağdaki işçi yaşamlarını anlatırken aynı şeyleri anlatıyor. Yani bu 300 yıllık sürede değişen bir şey olmamış. Teknolojinin baş döndüren bir hızla geliştiği günümüz koşullarında tüm bu nimetlerden sadece sermaye sahipleri faydalanıyor. Bu kadar gelişmişliğin yaşandığı 21. yüzyıl dünyasında işçiler halen 18. yüzyıl koşulları yaşanıyor.

Kabul etmiyoruz!

Köleliği kabul etmiyoruz. Biz işçileri İçmeler köle pazarına mahkûm edip, her türlü güvenceden mahrum olarak çalıştıranlar bilsinler ki, bu duruma sessiz kalmayacağız. Utanç pazarı olan İçmeler köle pazarı derhal kaldırılmalıdır. Tüm işçilere iş ve iş güvencesi sağlanmalıdır. Bu haklarımız kazanmak için Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde örgütlenip mücadele etmeliyiz.

İçmeler köle pazarı kaldırılsın!

Pazarda bekleyen tüm işçilere düzenli bir iş olanağı sağlanmalı!

Gurbetçi İşçi Bülteni'nden...

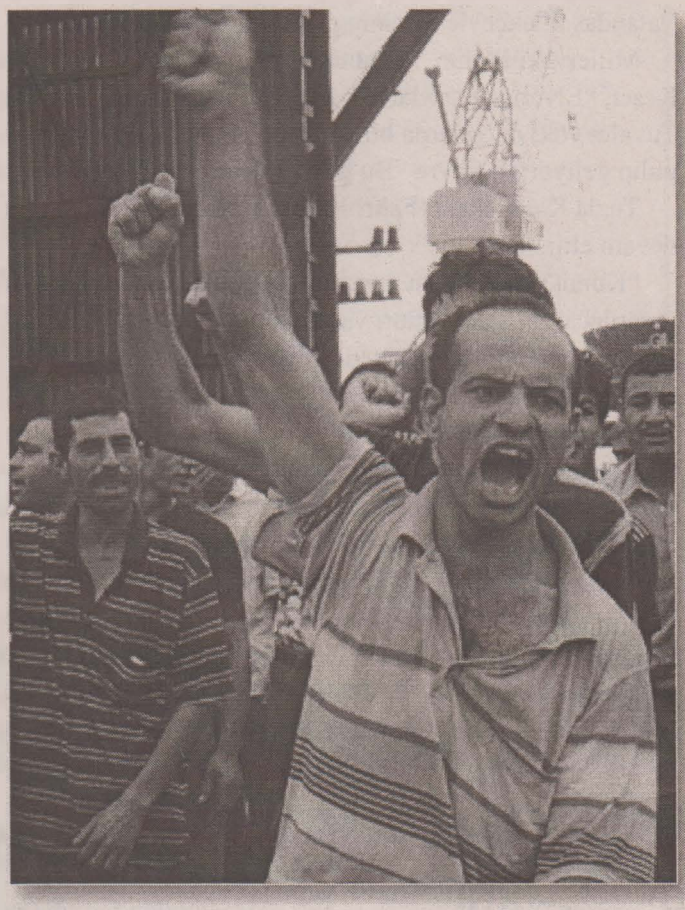
Bizler bu ülkenin değişik illerinden gelen gurbetçi işçileriz. Kimimiz Urfa'dan, kimimiz, Diyarbakır'dan, kimimiz Şırnak'tan, kimimiz Hakkâri'den geldik. Kendi memleketlerimizde iş imkânı bulamadığımız için Tuzla tersanelerine çalışmaya geldik. Ancak bizler hiçbir şekilde umduğumuzu bulamadık.

Çalışma koşullarımız gibi barınma koşullarınız da ortaçağ koşullarını andırıyordu. Tersanelerde çoğu kez çalıştığımız halde ücretlerimiz ödenmedi. Sigortalarımızı ancak eylemlerimizin gücüyle yatırmaya başladılar. O da eksik olarak yatırdılar. İş güvencemiz yoktu. Her an patron bizi işten atabilirdi. İş güvenliği tedbirleri alınmadığı için bugüne kadar 112 arkadaşımız katledildi. Halen önlemler tam anlamıyla alınmış değil.

Yaşam koşullarınız da çalışma koşullarımızdan farklı değil. İşyerimize yakın olur diye İçmeler ve civarındaki kimi işyerleri, kömürlükten bozma yerler, küçük odunluklar, Tuzla Kaymakamı'nın tabiriyle "ahır" denilebilecek yerlerde barınmaya çalışıyoruz. Kaldığımız odalar küçük olmasına rağmen kiraları oldukça yüksek. Üstelik sağlığa uygun yerler de değil. Çoğumuz tersanelerin sağlıksız ortamından çıkıp daha temiz ve sağlıklı yerlerde dinlenmek istiyoruz. Oysa kaldığımız odalar, tersanelerdeki soyunma konteynırlarından farklı değil. Tuvaleti neredeyse yok. Banyo ve sıcak su imkânımız yok. Odalarda kalabalık kaldığımız için rahat hareket edemiyoruz. Çoğu zaman balık istifi yattığımız odalarımızı mutfak olarak kullanıyoruz.

Bir tarafta bunlar yaşanırken, diğer taraftan en lüks yatları, en büyük gemileri üreten ve milyon dolarlar karşılığında dünyanın en zenginlerine satılan teknoloji harikalarını biz yaratıyoruz.

Tersanelerde yürüttüğümüz mücadelenin ürünü olarak hem çalışma koşullarımız hem de barınma koşullarınız kamuoyuna yansıdı. Basına çıkıp durumumuz hakkında konuşmalar yaptık. Haklarımız için bir takım eylemler gerçekleştirdik. Bunun basıncıyla tersanelerde bir takım düzenlemeler gerçekleşti. Ancak bu düzenlemeler istediğimiz gibi değil. Barınma koşullarımıza ilişkin verilen sözler ise tutulmadı. Bizler bu sorunlarımızı ilk defa dile getirmiyoruz.

Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin 9 Aralık 2007 tarihinde gerçekleştirdiği 2. Tersane İşçileri Kurultayı'nda dile getirdik. Orada cehennem koşullarına karşı "Tersane işçilerinin birliği" sorununu tartıştık ve bir takım kararlar aldık. Bu kararlardan biri biz gurbetçi işçilere sağlıklı barınma hakkının sağlanması için etkin bir mücadele yürütmekti ve bunun bir aracı olarak *GURBETÇİ İŞÇİ Bülteni*'nin çıkarmakta.

Biz gurbetçi işçiler olarak 2. Tersane İşçileri Kurultay'ın kararı olan bu bültenin ilk sayısını çıkarmış bulunuyoruz.

Bültenimiz insanca yaşam ve çalışma koşulları için, sağlıklı ve nitelikli barınma hakkı için mücadelenin rotasını çizecek ve yol gösterecek. Bekâr evlerinde kalan bütün işçileri bültenlerine sahip çıkmaya ve dernek çatısı altında birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz.

Gurbetçi İşçilerle barınma ve çalışma koşulları üzerine konuştuk...

"Kölelik çağ atladı!"

Adım **Yılmaz Kara**. Adana'dan tersanelerde çalışmaya geldim. **DESAN Tersanesi**'nde çalışıyordum. "Kriz var" diyerek birçok arkadaşımızın işine son verdiler. Benim de işime son verdiler. Şimdi iş bulamıyorum. Çalıştığım tersanede koşullar iyi değildi. Ücretlerimiz düşüktü ve zamanında verilmiyordu. Kaldığımız yerden de memnun değiliz. 12 metrekarelik bir odada 6 kişi kalıyoruz. Hepimiz sığmıyoruz bu odaya. Banyomuz, mutfağımız yok. Yemeğimizi kaldığımız odada yapıyoruz. Burada yatıyoruz. Her şeyimizi bu odada yapıyoruz. Kişi başına 80 YTL kira veriyoruz. 6 kişi kalıyoruz. Toplam 480 YTL kira ödüyoruz. Elektrik ve su faturalarını ayrıca biz ödüyoruz. Tüm gurbetçi işçiler bu bekar evlerinde sağlıksız koşullarda kalıyorlar. Birlik olmalı, mücadele etmeli ve lojman gibi güzel yerlerde barınmalıyız.

Adım **Turan**, buraya Şanlıurfa'dan geldim. Şu an **TURKTER Tersanesi'**nde çalışıyorum. Sigortaya şu ana kadar hiç bakmadım. Bence yatırmıyorlar. Çünkü daha önce bir yerde 3 ay çalıştım, sadece 8 gün yatırılmış. Ücretlerimizi aydan aya alıyoruz. Ama yine de gecikme oluyor. Ücretlerimizi gecikmeli ödüyorlar. Çalıştığım tersanede her türlü tehlike var. Yani hiçbir güvenlik yok.

Ben 2 yıldır tersanelerde çalışıyorum. 2 yıl önceki koşullar nasılsa şimdi de aynı. Bekâr evinde kalıyorum. Yerimiz dardır. Banyomuzu rahat yapamıyoruz. Banyomuzu leğende yapıyoruz. Odanın içerisinde ve ya tuvalet içerisinde. Mutfağımızda burası, yattığımız yer de burası. Tüm bu koşullara karşı işçilerin birlik olması ve mücadele etmesi gerekiyor.

Adım **Kazım**... Buraya Adana'dan geldim. **GİSAN Tersanesi**'nde çalışıyorum. Ücretler konusunda olumlu bir gelişme yok. Ücret az geliyor. Ücretlerimizi zamanında alamıyoruz. Sigortamızı yatırıyorlar ama aldığımız gerçek ücret üzerinden değil. Düşük prim üzerinden yatırıyorlar. Tersaneler ağır sanayi olduğu için prim daha yüksek olarak yatırılmalı. Barınma koşullarımız sağlıklı değil. Bir odada 5 kişi, 10 kişi kalıyor. Tuvalet ve mutfak aynı yerde. Banyosu aynı yerde. Yemek yediğiniz yerin yattığınız yerlerin koşulları belli. Şöyle bir baktığınız zaman her yer nem içinde, her yer pislik içinde. Yatılmıyor. Kenesi var, biti var. Yatılmıyor burada. Hayvanı bağlasan durmaz buralarda. Ama insanlar mecburiyetten burada kalıyor. Geçmişte kölelik vardı. Şimdi de kölelik var. Kölelik

çağ atladı yani. Patronunuz sizi beğenmiyorsa hemen işten kovuyor. Örgütlenmekten başka yolumuz yok...

Adım **Haydar** Şanlıurfa'dan geldim. 2006 yılından beri tersanelerde çalışıyorum. Sigortalar hiç yatırılmıyor. İkincisi işten pek memnun değiliz. Ücretler de halen aynı. Bazı arkadaşlar 20-25 milyona çalışıyor. Bekâr evinde kalıyorum. Yaşam çok zor geçiyor. Bekar evinde sabah kalk kahvaltı hazırla, elbiseleri yıka akşam yemek hazırla bayağı rezillik çekiyoruz. Eskiden Güzelyalı'da kalıyordum. Bekâr evinde 20 kişi banyo kuyruğuna giriyor bazen kavga çıkıyor. Biz, bu odada eskiden iki kişi kalıyorduk. 450 YTL kira istenmişti oysa aldığımız ücret belli. Biz bu kadar parayı nasıl vereceğiz.

Çalıştığımız tersaneler de aynı. Bu arkadaşın yüzünü gördünüz. Calaskar'ı biliyorsunuz. Calaskar koptu zinciri yüzüne geldi. Üç dikiş attılar. Yüzü şişti, 7 gün rapor verdiler. Patrona gittik "kim verecek bu arkadaşa parasını?" dedik. Patron, "sigortadan alacaksınız" dedi. Ama arkadaşın sigortası yatırılmamış. Taşeron sadece 9 gün yatırmış. Düşün işte nasıl bir durumla karşı karşıya kaldığımız. Hep aynı kuralsızlık. **Kıran Tersanesi** (eski Sadıkoğlu) Derya Gemi taşeronunda çalışıyorum. Taş yapıyorum. Hiçbirimizin sigortası yatmıyor. İşyerinde bize hayvan muamelesi yapılıyor. Geçen gün benden işçi istediler. Amcamın oğlunu çağırdım. Memleketten geldi 300 milyon masraf yaptı. 2 gün çalıştırıp çıkarttılar. Halimiz işte böyle. Çalıştığımız yeri belki siz bilmiyorsunuzdur. Ne eldiven veriyorlar ne maske. 15 günde bir eldiven veriyorlar. Maske istiyorsun diyorlar ki "sabah verdik ya..." "İş güvenliği var" diyorlar. Sabah girişte bakıyorlar baretin var mı diye ondan sonra hiç arayıp sormuyorlar. Tozun dumanın içinde çalışıyorum.

(Röportaj yaptığımız işçilerin gerçek isimleri işten atılma tehlikesi göz önünde bulundurularak değiştirilmiştir. Çalıştıkları işyerleri doğrudur...)

İnsanca çalışma ve barınma koşulları için Tersane İşçileri Birliği "Bekâr Evleri Komitesi" Temsilciler Kurulu'nda birleşelim!

1950'lerin Türkiyesi'nde sanayileşmenin gelişmesine bağlı olarak Anadolu'nun birçok köyünden büyük şehirlere göç başladı. Büyük şehirlere gelen köy kökenli emekçiler büyük işletme ve fabrikalarda istihdam edildi. Büyük işletme ve fabrikalarda istihdam edilen geniş emekçi kitlelerin barınma sorunu ortaya çıkmaya başladı. İlk olarak devlete bağlı kamu işletmelerinde çalışan işçilere lojman olanakları sağlandı. Daha sonra bu lojmanlar geliştirilerek işçilerin ailelerine de olanak sağlandı. Büyük kentlerde çalışan onbinlerce işçi, ailelerini de yanına almış oldu. Özel sektörlerde çalışan işçilere de bu imkânlar sağlandı. Temel fabrikalarda işçi lojmanları kuruldu. Bu lojmanların içeriği ailelerin ihtiyaçlarına göre düzenlendi. Çocuk bahçeleri yapıldı, banyo ve sıcak su imkânı sağlandı.

Patronlar tüm bunları işçileri düşündüğü için yapmamıştı. Sermaye sahiplerinin üretimi üst düzeyde tutabilmek için işçilere ihtiyacı vardı. Doğal olarak barınma imkânı yaratmak zorundaydı. Birinci neden bu olmakla birlikte, ikinci temel etken ise Avrupa'da göçmen işçilerin "barınma hakkı" talebiyle kitlesel direnişe geçtiği bir sürecin yaşanıyor olmasıydı. Avrupa'daki bu süreç Türkiye'deki emekçileri de etkiliyordu. Yavaş yavaş barınma hakkı talebiyle Türkiyeli işçiler de patronlara kafa tutmaya başlamıştı. Barınma imkânları bu zorunluluktan dolayı yaratıldı. Fakat hiçbir zaman bu konutlar insani ihtiyaçları karşılama noktasında tamamlanmadı. Dahası birkaç temel işyeri dışında işçi sınıfının diğer bölüklerine böyle bir imkân sağlanmadı. Çoğunlukla işçiler kendi imkânlarıyla çalıştıkları işletmelere yakın gecekondu

semtlerinde ev tuttular. Yani emeğini patronlara satarak aldıkları ücretin bir kısmını yine kapitalist sistemin bir parçası olan ev sahiplerine vermek zorunda kaldılar. Dolayısıyla bu sorun birkaç temel işletme dışında bugüne kadar bütün ağırlığıyla orta yerde duruyor.

Sanayinin güçlenmesiyle beraber barınma sorunu büyüyerek sorun yumağı haline geldi. Sermaye diğer tüm sosyal haklar gibi barınma hakkını da işçilerin elinden aldı. Bu sorun mücadelenin büyüyüp gelişmesiyle beraber kısmen de olsa çözülüyordu. Mücadele ne zaman geriye çekilse bu hak da tıpkı diğer haklar gibi gaspediliyordu.

1800'lü yılların Avrupa'sında işçiler "kulübe" diye tabir ettikleri sağlıksız yerlerde kalıyorlardı. Bu yerlerde boy veren salgın hastalıklar kitlesel ölümlere yol açıyordu. Zaman ilerledikçe barınma yerlerinin sadece ismi değişti. Kulübeden barakalara, barakalardan gecekondulara, bir tek isimdi değişen. Koşulları hep aynıydı. Sağlıksız kir, pas içerisindeki yerlerin ne doğru düzgün penceresi ve kapısı ne de tuvaleti ve banyosu vardı. İşyerlerinde patronlar için canını dişine takıp her türlü sosyal güvenceden yoksun bir şekilde saatler boyu çalışan işçiler, ortaçağı andıran barınma yerlerine mahkûm ediliyordu. Oysa bu kadar yorucu mesailerden sonra işçiler sağlıklı bir ortamda dinlenme ihtiyacı duyuyordu. Patronlar sadece kârlarını düşündükleri için bu ihtiyaca yanıt vermiyorlardı. Kârlarını gittikçe artırarak kendilerine lüks villalar yaptılar.

Günümüzde ise tersanelerde durum çok farklı değil. 21. yüzyılda Dubai şeyhlerine lüks yatları üreten, kocaman gemiler yaparak mavi okyanuslara salan, gemi indirme törenlerinde milyarlar harcayan tersane patronları, işçileri 1800'lü yılların kulübelerini andıran koşullarda yaşamaya mahkûm ediyorlar. Türkiye'nin çeşitli yerlerinden tersanelere gelen binlerce işçi lojman olmadığı için oldukça fahiş fiyatlarla ev tutuyorlar. Kimi zaman eski bir işyeri, kimi zaman bir bakkal dükkânı kimi zaman bir kömürlük, kimi zaman eski bir han işçiler tarafından kiralanıyor. Kiralanan bu yerlerde bir dairede ya da bir odada işçiler kitlesel olarak kalıyor. Kaldıkları yerleri mutfak olarak da kullanıyorlar. 15–20 kişinin kaldığı kimi odalarda tuvaletler işçilerin yattıkları yerlerde bulunuyor. İşçilerin kitlesel kaldığı bir takım apartmanlar da bulunuyor. Bu apartmanların her katındaki odalar 15–20 işçiye kiralanıyor. Bu apartmanlarda sadece 2 ya da 3 banyo ve tuvalet bulunuyor. Sabahın erken saatinde işe gitmek zorunda kalan işçiler yüzlerini bile yıkayamadan yola çıkmak zorunda kalıyorlar. Kimi tersanelerde işçiler soyunma odası olarak kullanılan konteynırlarda yatıyorlar. Kimi işçiler ise yoğun mesai harcadıkları gemilerin bir takım odalarında 3–5 gün kalabiliyorlar.

Bugün gurbetçi işçilerin tersanelerde yaşadıkları sorunlar, gemi üretiminde çağı yakaladıklarını iddia eden tersane patronlarının tersine, eski çağlardaki koşulların gerisinde kalmıştır. Tersane patronları 1800'lü yıllardaki gibi bir sömürü düzeni kurabilmenin bir yolu olarak kulübeleri biz gurbetçi işçilere reva görüyorlar. Yani bu sorunun asıl muhatabı Gemi İnşa Sanayicileri Birliği (GİSBİR), Tuzla Kaymakamlığı ve Tuzla Belediyesi'dir. Ancak tüm bu yetkililer gurbetten bu cehenneme gelen işçiler, sessiz kaldıkça bu talep görmezden gelinecek. Kendi kaderimizi kimsenin ellerine bırakmayacağız. Bizler sağlıklı ve nitelikli barınma hakkı için kendi komitemizi kuruyoruz. "Tersane İşçileri Bekarevleri Komitesi" her evden temsilciler seçerek "Temsilciler Kurulu"nu oluşturacak ve bir mücadele programı belirleyecek. Sağlıklı ve nitelikli barınma hakkını kazanana kadar tüm gücümüz ve enerjimizle mücadele edeceğiz....

İnsanca çalışma ve barınma koşulları için Tersane İşçileri Birliği "Bekâr Evleri Komitesi" Temsilciler Kurulu'nda birleşelim!

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)

Tel: 0 216 447 44 81
E-posta: tersane1@gmail.com
Adres: Evliya Çelebi Mah. Yasemin SK
No: 31/3

İşçi Bülteni Özel Sayı: 359 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92